

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna/Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Mal 101575 21 GŽ

Novi Travnik, 06.10.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Nijaz Krnjić, predsjednik vijeća, Davor Kelava i Alma Islamović, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Bugojno, ul. Slobode b.b., kojeg zastupa punomoćnik Senada Ribić – zaposlenik tužitelja, protiv tužene E.H. iz B., ... , radi naplate duga, vrijednost spora 177,69 KM, odlučujući o žalbi tužene izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 101575 21 Kom od 01.07.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj 06.10.2021. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tužene se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 101575 21 Kom od 01.07.2021. godine.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom obvezana je tužena da tužitelju na ime duga za učinjenu komunalnu uslugu isporuke vode u periodu 01.06.2012. do 30.04.2013. godine isplati ukupno 177,69 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 05.03.2021. godine do isplate i naknadi mu troškove postupka u iznosu od 35,00 KM.

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavila tužena. Iako u žalbi ne navodi žalbene razloge iz njezinog sadržaja proizlazi da je izjavljuje zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava od strane prvostupanjskog suda kada je odlučivao o periodu duga za učinjenu komunalnu uslugu, osnovanosti prigovora zastarjelosti potraživanja i nepostojanja ugovornog odnosa parničnih stranaka.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao presudu prvostupanjskog suda u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 221. Zakona o parničnom postupku¹, ovaj sud odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz predmetnog stanja spisa proizlazi da je tražitelj ovrhe 13.06.2013. godine podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv DŽ.H. kao ovršenika, a radi naplate duga na ime komunalnih usluga u ukupnom iznosu od 177,69 KM. Postupajući po prijedlogu Općinski sud u Bugojnu donosi rješenje o ovrsi pod

¹ Službene novine Federacije BiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

poslovnim brojem 46 0 I 00003211 13 I – SK (stari broj 815/2013) od 16.10.2020. godine, na koje supruga ovršenika – tužena E.H., po punomoćniku S.H., u zakonom ostavljenom roku ulože prigovor. Odlučujući po prigovoru Općinski sud u Bugojnu ga je svojim rješenjem od 29.01.2021. godine usvojio i odlučio kako se prijedlog ima smatrati tužbom, te da se postupak nastavlja po odredbama parničnog postupka. Slijedom navedenoga, predmet parničnog postupka je potraživanje duga tužitelja na ime naknade za pružene komunalne usluge isporuke vode tuženoj kao supruzi i pravnom slijedniku DŽ.H..

Nasuprot žalbenom prigovoru da je izreka prvostupanjske presude neprecizna i u suprotnosti sa obrazloženjem bez navođenja perioda duga za učinjenu komunalnu uslugu, iz sadržaja presude je razvidno na koji period se dug odnosi (01.06.2012. do 30.04.2013. godine), dok su zakonske zatezne kamate pravilno dosuđene sukladno traženju iz tužbenog zahtjeva od dana 05.03.2021. godine, kao dana uređenja tužbe.

Odlučujući o istaknutom materijalno pravnom prigovoru zastare potraživanja ovaj sud je utvrdio kako je za dosuđeni iznos takav prigovor neutemeljen. Odredbom članka 378. stavak 1. točka 1. Zakona o obveznim odnosima² propisan je jednogodišnji rok zastare za izvršenu uslugu isporuke vode kada je usluga izvršena za potrebe domaćinstva. Podnošenjem prijedloga za ovrhu prvostupanjskom sudu dana 13.06.2013. godine protiv pravnog prednika tužene prekinuto je zastarijevanje za naplatu duga, pa je bez utjecaja što je od dana podnošenja prijedloga do dana uređenja tužbe i tužbenog zahtjeva prošlo oko 8 godina, zbog čega iz navedenog proizlazi kako dosuđena potraživanja tužitelja nisu obuhvaćena zastarom.

Sukladno članku 67. Zakona o obveznim odnosima zaključenja ugovora ne podliježe nikakvoj formi. Dakle, prednik tužene je u vremenu navedenom u tužbenom zahtjevu bio u ugovornom odnosu sa tužiteljem, a nakon njegove smrti i tužena, bez obzira što za pružanje usluga nije zaključen ugovor u pisanoj formi. Iz takvim činjeničnih utvrđenja, kao i odredbi članka 122. i 131a. Odluke o komunalnom redu Općine Bugojno, proizlazi obveza za plaćanjem učinjene usluge. Nakon što su stranke pred sudom izvele dokaze, prvostupanjski sud je izvedene dokaze cijenio na način propisan odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH i temeljem takve ocjene utvrdio da je tužitelj izvršio svoje usluge, da se tužena vodi u evidenciji tužitelja kao korisnik komunalne usluge, ali i da tužitelju na ime pruženih komunalnih usluga isporuke vode u periodu 01.06.2012. do 30.04.2013. godine duguje iznos od 177,69 KM na koji iznos nije nastupila zastara.

Kako ovaj sud iz naprijed obrazloženih razloga nije našao da je tijekom prvostupanjskog postupka pogrešno primijenjeno procesno ili materijalno pravo na štetu tužene, temeljem članka 226. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH žalbu tužene valjalo je odbiti kao neutemeljenu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Predsjednik vijeća

Nijaz Krnjić

² Službeni list R BiH, broj 2/92, 13/93 i 13/94 i Službene novine Federacije BiH, broj 29/03 i 42/11